

valget. Men jeg skal altsaa lade det hele Spørgsmaal ligge, indtil jeg i Udvalget møder det.

Men altsaa de 20 Millioner. Jeg skal i Anledning af disse gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Søren Svendsen), Venstres Ordførers Partifælle og min kære Kollega i Lønningskommissionen, ved første Behandling af Tjenestemandslønningsloven ikke lagde Skjul paa, at han troede, at der vilde gaa Millioner mere til end beregnet. Han gjord oven i Købet opmærksom paa, uden at det skulde være nogen Bebrejdelse, for det kunde det slet ikke være, at Forøgelsen til Præstelønningerne endnu ikke var taget med, og da Finansministeren dertil bemærkede, at det kunde han jo heller ikke gøre, bemærkede det ærede Medlem: Nej, det har De heller ikke kunnet, Hr. Finansminister, men naar Udgifterne skal beregnes, maa de tages med. Men ingen i denne Sal er uvidende om, at der indenfor Statstjenestemændene er en stærk Bevægelse oppe i Retning af ikke at betragte det forelagte Tilbud, hvad Tjenestemandslønningsloven jo er, som fyldestgørende. Nu skal jeg slet ikke spaa noget som helst om, hvad der vil komme ud af denne Misfornøjelse, men jeg vil gøre opmærksom paa, at hvert Hundrede Kroner mere end Tilbudet vil betyde op imod 5 Mill. Kr. i Merudgift for Statskassen, med andre Ord: en Margin paa en halv Snes Millioner Kroner betyder i Virkeligheden i Forhold til de Krav, der nu stilles fra Tjenestemændenes Side, kun en ganske lille Draabe i Havet. Jeg vil ikke paa nogen Maade være med til at formindske det af den højtærede Finansminister beregnede nødvendige Beløb, men jeg vil som Ledemotiv for alt, hvad jeg i Dag har at sige, slaa fast som vort Partis Stilling, at vi er villige til at forhandle til alle Sider med Hensyn til Indholdet af disse Skattelove, og der er ingen, der kan være i Tvivl om, at vi med særlig Glæde vil se, hvis nogen kan anvise Udveje til enten at slippe for det nye Sæt indirekte Skatter eller til i alt Fald at faa dem begrænset; men Ledemotivet maa være det, at hvad der spares paa det ene Sæt af Skattelovene, maa lægges over paa et andet Sæt enten indenfor det forelagte System eller udenfor dette.

Maa jeg, medens jeg er ved de faa almindelige Bemærkninger, jeg i øvrigt skal gøre vedrørende de indirekte Skatter, blot lige gøre opmærksom paa, at i det mindste den ene af dem, Særafgiften af Motorkøretøjer, forsaavidt den tænkes at ramme al Nyttekørsel, er en Forbrugsafgift. Afgiften

af Lastautomobiler er en Forbrugsafgift. Man kan, og det er, saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Finansminister, hans Udgangspunkt, sige, at det ikke er urimeligt at belægge dem med denne Forbrugsafgift, thi de danner i Øjeblikket en Konkurrence til Statstrafikmidlerne, og Taksterne for dem har Staten set sig nødsaget til at forhøje paa en saadan Maade, at der ogsaa er Rimelighed for, at de private Befordringsmidler belægges med en Afgift. Det er jo et fuldstændig logisk Ræsonnement, i det Øjeblik man overhovedet betragter det, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) var stærkt inde paa, som sit Udgangspunkt, at de privates Betaling for Trafikmidlerne maa lægges saaledes, at de *betaler* sig. Det ærede Medlem gjorde fuldstændig rigtigt opmærksom paa, at det ikke er det Udtryk, der er benyttet, hverken af Trafikministeren eller Finansministeren. Der er brugt det Udtryk, at de skal *dække sig*. hvilket kommercielt set ikke er det samme som, at de betaler sig, idet der da maatte medregnes, at de skulde forrente den deri stikkende Kapital. Det er paa dette Punkt, om de offentlige Trafikmidler skal betale sig, og ikke paa Spørgsmaalet om, hvorvidt de skal dække sig, at Kampen staar. Jeg maa erklære for mit Vedkommende, at jeg staar paa det Punkt, at det er for let og for nær ved Overfladen at sige, at de, som benytter det offentlige Trafikmidler, skal betale dem, hvad enten det drejer sig om Rejser eller Fragt eller Brevskrivning eller Pakkeforsendelser. For det første gør jeg her ligesom ved Lastautomobilerne opmærksom paa, at det ikke er Tilfældet overalt hvor det sker i Handelsojemed. Der er det kun Handelsforskud, der erlægges; Betalingen sker igennem dem, der er Brugere af de Varer, der befordres med Befordringsmidlerne, oven i Købet med saadanne Tillæg, som altid kommer; dette er jo Børnelærdom for os alle, saa det behøver jeg ikke at opholde mig ved. Endvidere er det, at det offentlige driver Trafikmidlerne, Led i de offentlige Formaal ved Siden af, at det er Drift af et Befordringsmiddel; det er et offentligt Formaal ved Siden af andre sociale, kulturelle, kunstneriske eller videnskabelige Formaal, og det er ikke urimeligt at sige, at det offentlige, Staten, alle Skatteyderne, maa bidrage deres til, at dette holdes i Gang og i ordentlig Gang. Det er ikke urimeligere, at man siger det her end overfor andre sociale og kulturelle Formaal. Det vil jeg staa paa som et absolut principielt Standpunkt, uden at det i øvrigt faar noget væsentligt at gøre med den gan-